

2023 metų Pasvalio Mariaus Katiliškio viešosios bibliotekos konkursui

Bibliotekos premijai gauti

Loretos RIPSKYTĖS (Joniškio rajonas, Žagarė)

Originalioji kūryba (poezija)

ŽIEMGALOJE (6 eilėraščiai, ciklas)

ŽIEMGALOJE

Laukų plokštumos plačios,

Kaip lietiniai blynai keptuvėje.

Kvepia aliejumi, medumi,

Nurausta aguonų plėviasparnių karūnomis,

O žvilgsnis pažeme eina pjautuvu,

Rėždamas vasaros gausą ir sunkį.

Žąsys nugirgsi –

Dar ne į pietus, tik į puotą.

Atskamba perkūnijos būgnai,

Kliūdami už Žvelgaičio briaunos.

Žiemgalos vakaras leidžiasi kaip užuolaida.

Juo tik skonėtis ir gerti visą

Iki geluonies...

ŽALUMOS STEBUKLAS

Tūkstančiai žalumos atspalvių vasarą per Sekmines,
Kai kaštonų altoriai žvakėmis švyti,
Nugula žemę – lankas, kalveles, šlaitus tankiais kilimais,
Austais laumių pirštais.
Švieži, dar virpantys lyg nytys beržų lapeliai,
Traškūs ožkabarzdžiai,
Melsvai dūlojantys ūgtelėję kviečių želmenys;
O garšvų ir pienių lenktynės soduose, griovių pašlaitėse.
Netrukus klampiu lyg kisielius aromatu
Į šnerves įsikimba rapsai,
Saldžiai ir švelniai glusteli alyvų kvapnis.
Ir maišosi, sukasi, lyg produktai įmantriausiam pyragui,
Kuris iškepa iki trumpiausios nakties,
Pašlakstytas Rasų sultimis
Ir pagarbintas Jonų auksaburnių.

RUDENS INKLIUZAS

Begalinė rudens tykuma,
Tarsi viso gyvenimo nuovargis.
Tik ožerškių raudonis traška
Tiesiog akyse,
Bet negali atitraukti žvilgsnio
Nuo liepsnojančių potėpių
Dievo paveiksle.
Kaista veidas ir rankos,
Raukšlėjasi obuoliai
Ant laukinio medelio,
Baigdami savo brandų gyvenimą.
Tuoj užges,
Tuoj žarijom sukris ant šlaito į griovą,
Bet kaitrusis spalio inkliuzas
Lydės per tamsybių atkarpą.

TOKS LAIKAS

Kai miestelis dar miega,
Išeini dulksnos patalais.
Pro sutrešusį langą pamoja užuolaida
Praeities gyvybės trūnėsiams.
Ilgos ilgės, toks rudens subrendimas,
Kai medžiai numeta rūbus
Ir pozuoja nuogi prieš šalnų objektyvus.
Pakeliui vėjas vizgina skalbinius,
Kurie pučiasi tarsi turėtų dėl ko,
O šunėkas kiauksnoja,
Norėdamas laikui įkasti,
Kad greičiau nukraujuotų
Ir ateitų ledinė žiema.

ŠEŠĖLIS

Kaimyninėje latvių lentpjūvėje
Urzia motorai, sukasi velenai,
Trinksi staklės, iškosėdamos neobliuotus tašus.
Medžio syvais persisunkęs oras virpa
Lyg permatoma paklodė dangaus džiovykloje,
Į dangų šauna drožlių piramidės,
Greta kaip rikiuotėje lygiuojasi kubai
Ant palečių sukrautų malkų –
Ekologija irgi turi mirties šešėlį,
Kol medis išdžiūsta ir tampa sau svetimu daiktu.

MIGRUOJANTYS PAUKŠČIAI

Šulinio drevėje

sėdi senis Sidabras,

Raibuliuoja ir švyti

raukšlėta kakta,

Atsukta į semtuvą,

aidintį varpo medžioklės garsais.

Bangpūtys – jojo vardas

tikrasis...

Vėtrų blokštas

į rentinio kilpą.

Įkalintas

šimtmečių liudytojas,

Pasitikęs mane,

sugrįžusią

į gimtinės sodybą

Iš laikino, greito

pasaulio,

Iš laikraščių ir žurnalų

sargybos.

Turėsiu pramokti

skaityti vandens lašėjimą,

Subrendusio sodo

augantį sunkį,

Nuo vėjo braškančias sijas

Ir votim apėjusią dirvą

nuo nežiūrėjimo,

nužiūrėjimo.

Tai bus ilgas darbas,

Kadaise save išravėjusiai

Iš senolių akių

ir nuotraukų,

Iš siaurų paauglystės gatvių.

Jei kartais eisit pro šalį,

Nenusukit veidų ir šypsenų,

Neišsukit sparnų

migruojantiems paukščiams -

Prigimtis nepaklūsta

išminčiai.